

договору з інших підстав, зокрема зазначених у контракті, відповідно до п. 8 ст. 36 КЗпП України.

Таким чином, закон надав право сторонам встановлювати їхні права, обов'язки та відповідальність, зокрема як передбачену нормами КЗпП України, так і підвищену відповідальність керівника та додаткові підстави розірвання договору.

Це положення дає можливість зробити висновок, що контракт як різновид трудового договору може бути припинений із загальних підстав, визначених законодавством, а також із підстав, визначених безпосередньо в контракті угодою сторін.

Проект ТК України взагалі не містить поняття «контракт» та не визначає можливість його укладення. У пункті 3 Прикінцевих та перехідних положень передбачено, що після набрання чинності ТК України раніше укладені трудові договори у формі контракту вважатимуться трудовими договорами, укладеними на визначений у них строк.

На нашу думку, рішення щодо виключення із Проекту ТК України такого різновиду трудового договору, як контракт, не є достатньо обґрунтованим, та потребує більш детального дослідження.

З урахуванням викладеного вище вважаємо, що контракт повинен знайти своє місце і у новому ТК України. Разом з тим потребує перегляду перелік посад, з якими передбачається укладення контракту, у тому числі із науково-педагогічними працівниками. Можливо, доцільна підготовка окремого закону з метою уніфікації правових норм, що регламентують сферу застосування контракту.

УДК 349.22:331.108.6

СФЕРА ДІЇ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ДИСЦИПЛІНАРНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Коваленко К. В.,

*доцент кафедри трудового та господарського
права факультету № 2*

*Харківського національного
університету внутрішніх справ,
канд. юрид. наук, доцент*

Україна переживає один із найскладніших періодів у своїй новітній історії. Серед найнагальніших викликів – розбудова миру та дотримання територіальної цілісності, подолання системної

корупції, розв'язання економічних та екологічних проблем, демократичні перетворення та прискорення поступу реформ. Завдяки ентузіазму та громадянській активності мільйонів людей Україна поступово змінюється. Розбудова в Україні сучасного демократичного суспільства, її прагнення інтегруватись у Європейський Союз стикаються з багатьма перепонами, серед яких наслідки світової економічної кризи, внутрішньополітична нестабільність, підвищення рівня інфляції та безробіття, проведення антитерористичної операції тощо. Але подолання перепон та досягнення бажаного результату неможливе без реформування та побудови чіткої системи правоохоронних органів. Так, у 2015 році Міністерством внутрішніх справ було розпочато реформу, в якій передбачалось створення Національної поліції як центрального органу виконавчої влади. 2 липня 2015 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про Національну поліцію» № 580-VIII. 4 серпня 2015 року Президент України підписав цей Закон, а вже 6 серпня Закон був опублікований в парламентській газеті «Голос України». Закон набув чинності через три місяці з дня, наступного після дня публікації, тобто 7 листопада 2015 р. Відповідно до цього Закону була створена Національна поліція України як центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.¹

Створення Національної поліції як нового органу виконавчої влади, перед яким поставлені нові сучасні завдання і принципи діяльності, потребує прийняття нових сучасних нормативно-правових актів, які б прийшли на зміну застарілим, таким, що не відповідають потребам сучасності. Але зі створенням Національної поліції виник вакуум правового регулювання діяльності поліції в окремих сферах, який тимчасово заповнено «старими» нормативно-правовими актами до прийняття нових. Така ситуація значно звужує та стримує розпочату реформу в цілому.

Одним із питань, яке потребувало першочергово та швидкого вирішення, було визначення підстав та порядку притягнення поліцейських до дисциплінарної відповідальності. Неврегульованість даного питання на законодавчому рівні призводить до

¹ Про Національну поліцію : закон України від від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – Ст.379.

неправильного застосування норм права у сфері дисциплінарної відповідальності та, як наслідок, порушення законності та прав працівників.

Слід відзначити, що відповідно до частини 2 статті 19 Закону України «Про Національну поліцію» підстави та порядок притягнення поліцейських до дисциплінарної відповідальності, а також застосування до поліцейських заохочень визначаються Дисциплінарним статутом Національної поліції України, який затверджується законом. Згідно з підпунктом 8 пункту 7 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну поліцію» Кабінет Міністрів України в місячний строк повинен був внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону про затвердження Дисциплінарного статуту Національної поліції України. Таким чином, до схвалення нового Дисциплінарного статуту та набрання ним чинності на поліцейських поширюється дія Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ, який втратить чинність одночасно з початком дії нового Статуту.

Спочатку в парламенті було зареєстровано урядовий проект Закону України № 3857 «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» 01.02.2016 року. За даними офіційного порталу Верховної Ради цей Проект відкликано та знято з розгляду 14.04.2016 року.¹

16.05.2016 року у Верховній Раді України було зареєстровано другий проект Закону України № 4670 «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України», який був розроблений Кабінетом Міністрів України.

Прийняття проекту Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» дозволить затвердити Дисциплінарний статут Національної поліції України, визначити сутність службової дисципліни в Національній поліції, повноваження поліцейських та їх керівників з її дотримання, види заохочень і дисциплінарних стягнень, а також порядок їх застосування та оскарження.

Одночасно треба зазначити, що проект Закону України № 4670 «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» містить ряд недоліків, які потребують обговорення та

¹ Електронний ресурс. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58005.

виправлення на стадіях проходження до його прийняття Верховною Радою України.

Так, у Законопроекті відсутній перелік обставин, за яких дисциплінарна відповідальність виключається. У цьому зв'язку необхідно закріпити норму, яка б передбачала обставини, що виключають можливість застосування дисциплінарних стягнень: 1) відсутність події чи складу дисциплінарного проступку; 2) закінчення шестимісячного строку від дня вчинення дисциплінарного проступку, не враховуючи строку проведення службового розслідування або провадження в кримінальній справі чи справі про адміністративне правопорушення; 3) закінчення місячного строку від дня виявлення дисциплінарного проступку, не враховуючи: (а) часу відсторонення особи від роботи у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, перебуванням її у відпустці чи у відрядженні, (б) часу проведення службового розслідування (якщо воно проводилося); 4) вчинення дій особою у стані крайньої необхідності або необхідної оборони; 5) виконання законного наказу або розпорядження.

Також у проекті Закону України № 4670 «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» не передбачений конкретний перелік дисциплінарних проступків, які можуть бути причиною звільнення із служби в поліції. Крім того, з метою уникнення спірних та конфліктних ситуацій у розділі III «Дисциплінарні стягнення» слід навести примірний перелік діянь, які є порушеннями службової дисципліни.

Таким чином, у край необхідності якнайшвидше доопрацювати проект Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України». Слід урахувати всі потреби сучасності та не допустити перенесення недоліків, які містяться в Дисциплінарному статуті органів внутрішніх справ України, у новий Дисциплінарний статут Національної поліції України.